

برای زنی که به الله و روز قیامت ایمان دارد، جایز نیست مسیر يك شبانه روز راه را بدون مَحَرَم سفر کند.

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «لا یَحِلُّ لَامْرَأَةٍ تُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ تُسَافِرَ مَسِيرَةَ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ لَيْسَ مَعَهَا حُرْمَةٌ»: «برای زنی که به الله و روز قیامت ایمان دارد، جایز نیست مسیر يك شبانه روز راه را بدون مَحَرَم سفر کند». و در روایتی آمده است: «لا تُسَافِرَ مَسِيرَةَ يَوْمٍ إِلَّا مَعَ ذِي مَحَرَمٍ»: «چنین زنی مسافت یک روز راه را جز با همراهی محرمش مسافرت نمی کند».

[صحیح است] [متفق علیه]

زن محل شهوت و طمع می باشد و ضعف و ناتوانی و نقص عقلی او می تواند منجر به عدم کنترل نفس وی گردد؛ از همین جهت، لازم و ضروری است که شوهرش یا یکی از محارم وی با او همراه باشد تا عزت و آبرو و کرامت زن حفظ گردد و از هرگونه تعدی و تجاوزی مصون بماند. به همین دلیل شرط است که محرم وی عاقل و بالغ باشد تا مقصود از همراهی وی محقق شده و همراهی وی معنی پیدا کند. و شارع زن را به ایمان وی به الله و روز قیامت سوگند داده که اگر حافظ و مراقب این ایمان است و به مقتضیات آن عمل می کند، جز با محرم سفر نکند.

<https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/4521>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

